

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Plan długoterminowy dotyczący zachodniego stada ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado *I**

P7_TA(2010)0421

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego plan długoterminowy dotyczący zachodniego stada ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado (COM(2009)0189 – C7-0010/2009 – 2009/0057(COD))

(2012/C 99 E/42)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2009)0189),
 - uwzględniając art. 37 traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0010/2009),
 - uwzględniając skierowany do Parlamentu i Rady komunikat Komisji pt. „Konsekwencje wejścia w życie traktatu lizbońskiego dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych” (COM(2009)0665),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 marca 2010 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A7-0296/2010),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego projektu lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania jego stanowiska Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

P7_TC1-COD(2009)0057

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 listopada 2010 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 ustanawiającego plan długoterminowy dotyczący zachodniego stada ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

działając zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na plan działań przyjęty w 2002 r. na światowym szczycie Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu obowiązkiem Unii Europejskiej jest między innymi utrzymanie lub odtworzenie zasobów na poziomie zapewniającym maksymalne zrównoważone połowy, przy czym należy dążyć do pilnego osiągnięcia tych celów w przypadku zubożonych zasobów, jeśli to możliwe nie później niż do 2015 roku. Na mocy art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾, WPRyb zapewnia taką eksploatację żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (2) Dane biologiczne dotyczące **zachodniego** stada nie są wystarczające do wykonania pełnego oszacowania rozmiarów stada umożliwiającego określenie docelowej wartości śmiertelności połowowej w proporcji do maksymalnego zrównoważonego połowu oraz ustalanie całkowitych dopuszczalnych połowów w zależności od naukowych prognoz połowu. Jednakże w charakterze biologicznego wskaźnika wzrostu stada można wykorzystać wskaźnik liczebności ikry wyliczany od 1977 r. za pomocą międzynarodowych pomiarów przeprowadzanych co trzy lata.
- (3) Opinie dostarczane przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) wskazywałyby, że zasady kontroli odłowu oparte na tendencjach w liczebności ikry zaobserwowanej w ramach trzech ostatnich pomiarów pozwalałyby na zrównoważone gospodarowanie zasobami ryb.
- (4) Od roku 2003 począwszy, ostrożnie formułowane opinie naukowe niejednokrotnie wskazywały, że połowy z zachodniego stada ostroboka nie powinny przekraczać poziomu 150 000 ton rocznie, przy założeniu, że pozwoliłoby to na utrzymanie zrównoważonego charakteru eksploatacji, nawet bez nadzwyczajnie dużego uzupełnienia populacji stada w długim okresie. Zasady kontroli odłowu powinny się opierać w równej mierze na tych ostrożnie formułowanych opiniach i na utrzymywanym poziomie TAC skorygowanym o czynnik odzwierciedlający tendencje w liczebności wytwarzanej ikry.
- (5) Zważywszy, że wszelkie uszczuplenie stada ma znaczenie, zasady kontroli odłowu muszą uwzględniać odrzuty, w tym ryby uwolnione do morza przed wciągnięciem na pokład statku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 28.12.2010, s. 68.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 listopada 2010 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

- (6) Stado występuje przede wszystkim w wodach unijnych i norweskich. Norwegia jest zainteresowana eksploatacją zachodniego stada ostroboka. Stado to nie jest jak dotąd objęte zarządzaniem wspólnym.
- (7) **W ujęciu gospodarczym zachodnie stado ostroboka pospolitego jest najważniejszym ze stad tego gatunku występujących w wodach Unii. Jest ono przedmiotem połowów prowadzonych przez różnego rodzaju floty – przemysłowe, dla przetwórstwa i handlu zewnętrznego, oraz tradycyjne, w celu zaopatrywania ogółu obywateli w wysokiej jakości świeże ryby.**
- (8) Mając na celu zapewnienie zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu należy przyjąć szczegółowe środki kontroli i nadzoru, poza środkami ustanowionymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ oraz ustanowionymi rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1542/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie procedur wyładunku i ważenia śledzia, makreli oraz ostroboka ⁽²⁾. Środki te powinny w szczególności przeciwdziałać błędom sprawozdawczości w odniesieniu do obszarów i gatunków.
- (9) Należy zadbać o regularną ocenę planu, a w przypadku oceny wykazującej, że zasady kontroli odłowu nie są już zgodne z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami ryb, należy przy tym zagwarantować odpowiednie dostosowanie planu.
- (10) Do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) oraz (iv) rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego ⁽³⁾, przedmiotowy plan powinien być planem odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002, jeżeli liczebność stada tarłowego jest niższa niż 130 % poziomu z roku 1982, który był rokiem nadzwyczaj licznego uzupełnienia populacji stada, lub planem zarządzania we wszystkich innych przypadkach. Liczebność stada tarłowego wynosząca 130 % poziomu z roku 1982 wyznacza biomasę referencyjną ostrożnego zarządzania.
- (11) Ustanawianie i przydział uprawnień do połowów **we wspólnej polityce** rybołówstwa **wywierają** bezpośredni wpływ na sytuację społeczno-gospodarczą flot rybackich państw członkowskich **i dlatego konieczne jest w szczególności uwzględnianie sprzedaży świeżych ryb do konsumpcji w ramach rybołówstwa przybrzeżnego na niewielką skalę – w strefach przybrzeżnych, których gospodarka w znacznym stopniu zależy od połowu ryb.**
- (12) **Biologiczne punkty odniesienia i parametry stanowiące część zasady kontroli odłowu powinny być oparte na najnowszych opiniach naukowych. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w zakresie modyfikacji niektórych biologicznych punktów odniesienia i parametrów wprowadzonych w ramach zasady kontroli odłowu określonych w załączniku, w celu szybkiego reagowania na zmiany w opiniach naukowych wynikające z poszerzonej wiedzy lub ulepszonych metod. Szczególnie ważne jest to, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów,**

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia plan długoterminowy dotyczący zachowania zachodniego stada ostroboka i zarządzaniem nim (zwany dalej „planem”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Artykuł 2

Zakres

Plan odnosi się do stada ostroboka występującego w wodach Unii Europejskiej i wodach międzynarodowych następujących obszarów ICES: IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VIIa, b, c, e, f, g, h, j, k, VIIIa, b, c, d oraz e.

W odniesieniu do floty przybrzeżnej reorganizacji stref zarządzania wynikającej z tego planu dokonuje się uwzględniając prawa historyczne tego rodzaju floty.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „ICES” oznacza Międzynarodową Radę Badań Morza, a „obszar ICES” – rejon połowów określony do celów statystycznych przez tę organizację;
- b) „ostrobok ze stada zachodniego” oznacza ostroboka pospolitego żyjącego w stadzie, o którym mowa w art. 2;
- c) „całkowite dopuszczalne połowy (TAC)” oznaczają ilość ostroboka z zachodniego stada, jaka może zostać złowiona i wyładowana co roku;
- d) „ogólny połów” oznacza ilość ostroboka z zachodniego stada usuniętą z morza, obejmującą obowiązujące całkowite dopuszczalne połowy oraz szacunkową ilość ryb odrzuconych, wyliczaną dla danego roku zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
- e) „wskaźnik liczebności ikry” oznacza szacunkową liczbę ikry ostroboka obliczaną na podstawie wyników przeprowadzanego co trzy lata międzynarodowego pomiaru ikry makreli i ostroboka w Atlantyku, podzieloną przez 10^{15} ;
- f) „ryby uwolnione do morza” oznaczają ryby złowione, a następnie uwolnione do morza przed wciągnięciem na pokład statku.

ROZDZIAŁ II

CEL DŁUGOTERMINOWEGO ZARZĄDZANIA

Artykuł 4

Cel planu

Celem planu jest utrzymanie biomasy zachodniego stada ostroboka na poziomie gwarantującym zrównoważoną eksploatację jego zasobów przy zachowaniu maksymalnych połowów w perspektywie długoterminowej. W tym celu zasady kontroli odłowu powinny się opierać w równej mierze na opiniach wydawanych z zachowaniem zasady ostrożności w odniesieniu do przeciętnego poziomu uzupełnienia stada i na utrzymywanym ostatnio poziomie całkowitych dopuszczalnych połowów skorygowanym o czynnik odzwierciedlający najnowsze tendencje liczebności stada oparte na pomiarze wytwarzanej ikry.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

ROZDZIAŁ III

ZASADY ODŁOWU

Artykuł 5

Procedura ustalania TAC

1. Aby osiągnąć cel określony w art. 4, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w **art. 43 ust. 3 TFUE** i po konsultacji ze STECF, co roku podejmuje decyzję dotyczącą TAC w odniesieniu do ostroboka z zachodniego stada na kolejny rok.

2. **Określone w niniejszym rozporządzeniu rozmieszczenie przestrzenne całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) ostroboka z zachodniego stada uwzględnia specyfikę i cele zainteresowanych flot, przemysłowych lub tradycyjnych – cel przetwórstwa i handlu zewnętrznego oraz cel zaopatrywania ogółu obywateli w wysokiej jakości świeże ryby.**

3. Wartość całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) ustala się zgodnie z treścią niniejszego rozdziału.

Artykuł 6

Wyliczanie całkowitych dopuszczalnych połowów

1. Wielkość całkowitych dopuszczalnych połowów oblicza się przez odliczenie od ogólnego połowu, wyliczonego na podstawie art. 7 i 8, ilości ryb odpowiadającej odrzutom, w tym ryb uwolnionych do morza, z lat poprzedzających rok, w którym przeprowadzono ostatnio naukową ocenę, zgodnie z szacunkami STECF.

2. W przypadku gdy STECF nie jest w stanie oszacować liczby ryb odpowiadającej odrzutom, w tym ryb uwolnionych do morza, z lat poprzedzających rok, w którym przeprowadzono ostatnio naukową ocenę, wielkość odliczana równa jest **średniemu** proporcjonalnemu poziomowi odrzutów, przy uwzględnieniu oszacowanej naukowo ilości ryb uwolnionych do morza w ciągu minionych 15 lat **█**.

3. W przypadku gdy wartości TAC oblicza się na podstawie ogólnego połowu wyliczonego wstępnie na podstawie art. 7 ust. 3, podlegają one następnie dostosowaniu w ciągu roku ich zastosowania do ostatecznego wyliczenia ogólnego połowu.

Artykuł 7

Wyliczenie ogólnego połowu na rok następujący po pomiarze ikry

1. W przypadku gdy ma być wyznaczony całkowity dopuszczalny połów na rok następujący po roku, w którym przeprowadzono pomiar ikry, ogólny całkowity połów wylicza się na podstawie następujących elementów:

- a) współczynnika stałego wynoszącego 1,07; przy czym współczynnik ten odzwierciedla wzrost ogólnego połowu symulowanego przy zastosowaniu odpowiednich modeli matematycznych, służących uzyskaniu maksymalnego rocznego połowu bez uszczerbku dla realizacji celu, jakim jest maksymalne ograniczenie ryzyka gwałtownego spadku liczebności stada do bardzo niskiego poziomu;
- b) całkowitego dopuszczalnego połowu ustalonego na rok, w którym przeprowadzono pomiar ikry, dalej nazywanego „TAC odniesienia”;
- c) współczynnika ważenia ustalonego zgodnie z treścią załącznika, odzwierciedlającego tendencje w liczebności stada na podstawie wskaźnika pomiaru ikry;
- d) minimalnej wielkości ogólnego połowu z uwzględnieniem szacunkowych odrzutów, wynoszącej **od 70 000 do 80 000 ton. Rada określa minimalną wielkość ogólnego połowu przy ustalaniu TAC zgodnie z niniejszym rozdziałem.**

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

2. ogólny połów, określony w ust. 1, wylicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$1,07 \times (\text{minimalna wielkość ogólnego połowu} + (\text{TAC odniesienia} \times \text{współczynnik ważenia}) / 2)$$

3. W przypadku gdy dostępny jest jedynie wstępny wskaźnik liczebności ikry, wielkość ogólnego połowu oblicza się na podstawie ust. 1 i 2 w oparciu o wstępną wartość wskaźnika, podlegającą następnie dostosowaniu w ciągu roku zastosowania odpowiedniego TAC do ostatecznego wyniku pomiaru ikry.

Artykuł 8

Wyliczenie ogólnego połowu na lata kolejne

1. W przypadku gdy ma być wyznaczony całkowity dopuszczalny połów na rok następujący po roku, w którym nie dokonywano pomiarów ikry, przyjmuje się ogólny połów równy wielkości ogólnego połowu wyliczonego na rok poprzedni.
2. Jeśli natomiast od ostatniego pomiaru ikry upłynęło więcej niż trzy lata, biorąc pod uwagę rok, na który wyznacza się całkowity dopuszczalny połów, ogólny połów zmniejsza się o 15 % – o ile STECF nie wyda opinii, że takie zmniejszenie byłoby niewłaściwe. W tym ostatnim przypadku wielkość ogólnego połowu jest równa wielkości ustalonej na rok poprzedni lub wyliczona przez zmniejszenie o niższą wartość zgodną z opinią STECF.

Artykuł 9

Przejęciowe reguły określania całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC)

W przypadku gdy wyznacza się pierwszy całkowity dopuszczalny połów zgodnie z art. 6 i 7 na rok następujący po roku, w którym nie dokonywano pomiarów ikry, całkowity dopuszczalny połów wylicza się na podstawie przepisów wymienionych artykułów tak, jak gdyby ostatni pomiar ikry został przeprowadzony w roku poprzednim.

I

Artykuł 10

Dostosowanie środków

W przypadku gdy *na podstawie szerszej wiedzy na temat stada lub lepszej metody oceny stada* STECF uzna, że *współczynnik ważenia lub wskaźnik odzwierciedlający liczebność ikry, określony w załączniku, powinny być ustalone lub wyliczone inaczej, Komisja mogłaby w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 11 i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 12 i 13, przyjmować zmiany w załączniku, aby dostosować te parametry do nowych opinii naukowych.*

Artykuł 11

Wykonanie przekazania uprawnień

1. *Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 10, powierza się Komisji na okres trzech lat od ... (*). Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień najpóźniej sześć miesięcy przed zakończeniem okresu trzech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwoła je zgodnie z art. 12.*
2. *Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja Europejska informuje o nim jednocześnie Parlament Europejski i Radę.*
3. *Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 12 i 13.*

(*) Dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Artykuł 12

Odwołanie przekazania uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 10, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.
2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, stara się poinformować drugą instytucję i Komisję, w odpowiednim czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując możliwe powody odwołania przekazania uprawnień.
3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Wchodzi ona w życie natychmiast lub z dniem w niej określonym. Nie narusza ona ważności już obowiązujących aktów delegowanych. Jest ona publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 13

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada może wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

2. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, akt ten publikowany jest w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada informują Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu.

3. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 14

Upoważnienie do połowów

1. Podejmujące połów ostroboka z zachodniego stada statki muszą się legitymować **upoważnieniem do połowów**, wydawanym zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009.
2. Statki rybackie nieposiadające **upoważnienia do połowów**, o którym mowa w ust. 1, które znalazły się na jednym z obszarów ICES wyszczególnionych w art. 2 podczas rejsu połowowego, nie mogą w czasie tego rejsu prowadzić połowów ostroboka ani przechowywać jakichkolwiek ilości ryb tego gatunku.
3. W drodze odstępstwa od ust. 2 kapitan statku rybackiego nieposiadającego upoważnienia do połowów może przechowywać ostroboka na pokładzie i wpłynąć na obszar wspomniany w art. 2, pod warunkiem że narzędzia są przymocowane i zasztauowane zgodnie z wymogami określonymi w art. 47 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i z warunkami określonymi w ust. 4 niniejszego artykułu.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

4. Oprócz wymogów określonych w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, przed wpłynięciem na obszar wspomniany w art. 2 niniejszego rozporządzenia, kapitan statku rybackiego nieposiadającego upoważnienia wprowadza wpis do dziennika połowowego, podając datę i czas ostatniego zakończonego połowu i wskazując przewidywany port wylądunku. Jeżeli statek podlega wymogom art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, informacje są przekazywane zgodnie z tym artykułem. Ilość ostroboka na pokładzie statku, która nie została wprowadzona do dziennika, uznaje się za złowioną na omawianym obszarze.

5. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających upoważnienia do połowów oraz udostępnia ten wykaz Komisji i innym państwom członkowskim, publikując go na swoich oficjalnych stronach internetowych. Państwo członkowskie umieszcza tę listę w zabezpieczonej części oficjalnej strony internetowej utworzonej zgodnie z art. 114 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

6. Bez uszczerbku dla rozdziału III rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty ⁽¹⁾ ust. 1–4 niniejszego artykułu mają również zastosowanie do należących do krajów trzecich statków połowowych zamierzających łowić ostroboka na wodach Unii.

Artykuł 15

Kontrole krzyżowe

1. Przy weryfikacji danych dotyczących ostroboka z zachodniego stada zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, szczególną uwagę należy zwrócić na możliwość wliczania osobników należących do innych, mniejszych gatunków pelagicznych do sprawozdawczości dotyczącej ostroboka lub odwrotnie.

2. Szczególną wagę przykładają się również do spójności danych dotyczących obszarów obejmujących działania połowowe w obszarach, w których graniczą sąsiadujące ze sobą stada ostroboka, a mianowicie obszary ICES: VIIIc i IXa, IVa i IVb, VIIe i VIII.

■

ROZDZIAŁ V

DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Artykuł 16

Ocena planu

Komisja – na podstawie opinii STECF i po konsultacjach z Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych – ocenia oddziaływanie planu na ostroboka z zachodniego stada i połowy eksploatujące to stado najpóźniej w szóstym roku stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie regularnie, po upływie każdego kolejnego okresu sześciu lat stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w odpowiednich przypadkach, proponuje stosowne środki w celu zmiany planu.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 17

Pomoc z Europejskiego Funduszu Rybackiego

1. W latach, w których szacowana naukowo liczebność stada tarłowego sięga przynajmniej 130 % poziomu zaobserwowanego w 1982 r., plan uznaje się za plan zarządzania w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

2. W latach, w których szacowana naukowo liczebność stada tarłowego wynosi poniżej 130 % poziomu zaobserwowanego w 1982 r., plan uznaje się za plan odbudowy zasobów w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14 stosuje się od daty stosowania art. 7 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Sposób wyliczenia współczynnika ważenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c)

1. Współczynnik ważenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c), ustala się na podstawie nachylenia wyliczonego w sposób opisany poniżej, w pkt 2 niniejszego załącznika, w sposób następujący:
 - a) współczynnik ważenia wynosi 0, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest mniejsze lub równe $-1,5$
 - b) współczynnik ważenia wynosi $1 - (-2/3 \times \text{nachylenie})$, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest większe lub równe $-1,5$ i mniejsze niż 0
 - c) współczynnik ważenia wynosi $1 + (0,8 \times \text{nachylenie})$, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest większe lub równe 0, a nie większe niż 0,5
 - d) współczynnik ważenia wynosi 1,4, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest większe niż 0,5
2. Nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$(\text{wskaźnik liczebności ikry 3} - \text{wskaźnik liczebności ikry 1}) / 3 - 1,$

przy czym wskaźniki trzech ostatnich pomiarów ikry ustawia się w szeregu jako znaczniki 1, 2 i 3 na osi x układu współrzędnych, tak, aby wskaźnik najnowszego pomiaru ikry wyznaczał wskaźnik 3, a wskaźnik pomiaru ikry oszacowany sześć lat wcześniej – wskaźnik 1.